

Sygn. akt: WK 9/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Prezes SN Janusz Godyń (sprawozdawca)
Sędziowie SN: Marian Buliński
Andrzej Tomczyk

Protokolant : asystent Marcin Szlaga

w sprawie st. szer. M. A. skazanego za przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. (dwukrotnie), po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 4 września 2014 r. kasacji, wniesionej na korzyść przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 6 marca 2014 r.

- 1. uchyla wyrok w zaskarżonej części dotyczącej orzeczonego środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 400 (czterysta) złotych;**
- 2. wydatki związane z rozpoznaniem kasacji ponosi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2014 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy w W. uznał oskarżonego st. szer. M. A. za winnego tego, że:

1. w dniu 14 maja 2013 r. w M., na terenie jednostki wojskowej – Oddziału Żandarmerii Wojskowej zabrał w celu przywłaszczenia z magazynu sprzętu specjalistycznego 11 kompanii manewrowej jeden celownik holograficzny EOTECH HWS XPS - 3 o numerze [...] lub [...] o wartości 2.199,24 zł na szkodę OSŻW w M., tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k.,
2. w dniu 20 maja 2013 r. w M., na terenie jednostki wojskowej – Oddziału Żandarmerii Wojskowej zabrał w celu przywłaszczenia z magazynu sprzętu specjalistycznego 11 kompanii manewrowej jeden celownik holograficzny EOTECH HWS XPS - 3 o numerze [...] lub [...] o wartości 2.199,24 zł na szkodę OSŻW w M., tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k.

i za to, przy przyjęciu, że obu przestępstw dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., skazał go:

- na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. art. 69 § 1 i 2 oraz 70 § 1 pkt 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata;
- na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Na podstawie art. 50 k.k. Sąd orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez odczytanie na apelu żołnierzy szeregowych Oddziału Specjalnego Żandarmerii Wojskowej w M., a na podstawie art. 45 § 1 k.k. - przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 400 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 14 marca 2014 r.

Naczelny Prokurator Wojskowy zaskarżył kasacją wyrok w części dotyczącej wymierzenia środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej, *zarzucając* „rażące naruszenie prawa materialnego – art. 45 § 1 k.k. – mające istotny wpływ na treść orzeczenia, polegające na wymierzeniu st. szer. M. A. środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w postaci 400 zł, w sytuacji gdy norma wyżej wymienionego przepisu zakazywała sądowi meriti takiego rozstrzygnięcia jako, że równowartość korzyści majątkowej podlegała zwrotowi innemu podmiotowi, stosownie do dyspozycji art. 45 § 1 k.k. zd. 2 in fine”, *wniósł* o „uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonego środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 400 zł.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Analiza przepisu art. 45 § 1 k.k., na podstawie którego Sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu środek karny, wskazuje, że zasadą jest, iż w sytuacji, w której sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa korzyść majątkową, sąd jest obowiązany orzec przepadek korzyści lub jej równowartości. Reguła ta ograniczona jest przez dwa wyłączenia:

- gdy korzyścią majątkową jest przedmiot pochodzący bezpośrednio z przestępstwa lub przedmiot uzyskany w wyniku naruszenia zakazu wytwarzania, posiadania, przesyłania, przenoszenia lub przewozu,

- gdy korzyść majątkowa lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.

Należy podkreślić, że zakaz orzekania przepadku obowiązuje niezależnie od tego czy przedmiot pochodzący bezpośrednio z przestępstwa, czy też osiągnięta z popełnienia przestępstwa korzyść majątkowa zostały zwrócone pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. Istotne dla zastosowania wyjątku od zasady orzekania przepadku przedmiotu bądź korzyści nie jest ustalenie, że przedmiot ten bądź

korzyść uległy już zwrotowi, ale że podlegają takiemu zwrotowi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2008 r., WK 11/08, OSNKW 2008, z. 9, poz. 70).

W tej sytuacji, znaczenia nabiera fakt wykupu przez chor. M. K. z lombardu rzeczy skradzionych i zastawionych przez oskarżonego st. szer. M. A., a następnie zwrócenie ich do jednostki. Tym samym chor. M. K. uzyskał prawo do ewentualnego dochodzenia zwrotu kwoty 400 zł od oskarżonego na drodze procesu cywilnego. Należy zauważyć, że w trakcie postępowania przed Sądem pierwszej instancji st. szer. M. A. nie negował konieczności zwrotu kwoty zapłaconej przez chor. M. K., deklarując chęć jej uiszczenia (protokół rozprawy głównej z dnia 6 marca 2014 r., k. 242 akt sprawy).

Bezsporne jest zatem, że Wojskowy Sąd Garnizonowy w W. orzekając środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 400 zł, dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, a to art. 45 § 1 k.k., mającego istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, gdyż nie uwzględnił przewidzianego w nim (zdanie 2. in fine) wyłączenia.

Podzielając wyrażony w doktrynie i orzecznictwie pogląd, że przepis art. 537 § 1 k.p.k. pozwala także na uchylenie zaskarżonego orzeczenia bez wydawania orzeczenia następczego, tj. o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania albo umorzeniu postępowania – art. 537 § 2 k.p.k. (por. T. Grzegorzczak: Kodeks postępowania karnego oraz ustawa o świadku koronnym, s. 1331 – 1332, Warszawa 2008, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r., V KK 404/07, R – OSNKW 2007, poz. 2959 CD), Sąd Najwyższy uznał kasację za oczywiście zasadną w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k. i uchylił w zaskarżonej części wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w W.

O kosztach za postępowanie kasacyjne orzeczono stosownie do treści art. 638 k.p.k.

